

Паралельні попередження — номер п'ять

Одкровення Лева із племені Юди: розуміння завершальних сцен Великої боротьби

Jeff Pippenger
2023-08-08

В уривку, який ми все ще розглядаємо і який тлумачить Христа як ангела десятого розділу Об'явлення, що сходить, Христос як могутній ангел ілюструє «ту роль, яку Він виконує в завершальних сценах великої боротьби з Сатаною». «Позиція», яку Христос зайняв, коли поставив Свою праву ногу на море, а ліву — на сушу, «означає Його верховну силу та владу над усією землею». Коли Христос вигукнув «гучним голосом», Він «закричав» «немов коли рикає лев».

Христос явить Свою всемогутність у «заклучних сценах великої боротьби», і коли Христос являє Свою всемогутність, Він робить це як Лев із племені Юдиного.

Спаситель постає перед Іваном у символах «Лева з племені Юди» та «Агнца, ніби заколеного». Об'явлення 5:5, 6. Ці символи уособлюють поєднання всемогутньої сили та жертвовної любові. Лев Юдин, такий страшний для тих, хто відкидає Його благодать, буде для слухняних і вірних Агнцем Божим. Дії апостолів, 589.

Явлення Христа як Лева з племені Юди підкреслює Його працю як у запечатуванні, так і в розпечатуванні біблійного пророцтва, у Його божественний час. Безпосередньо перед завершенням випробувального часу для людства, коли "час близький", відбудеться розпечатування особливої біблійної істини, яка вказує на "події, що мають незабаром статися".

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати Своїм рабам те, що має незабаром статися; і, пославши Свого ангела, Він сповістив це Своему рабові Іванові, який засвідчив Слово Боже і свідчення Ісуса Христа, і все, що він бачив. Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та зберігають написане в ньому, бо час близький. Об'явлення 1:1–3.

Коли «час», що «близький», справді настає в історії, проголошується благословення над тими, хто читає, слухає «і виконує те, що в ньому написано». Особливе послання — це послання, пов'язане з часом, яке можна розпізнати лише тоді, коли «час близький». Тоді — у той час, і не раніше, — люди зможуть читати, слухати «і виконувати те, що написано» в книзі Одкровення. Коли «час близький», благословення, проголошене над тими, хто «читає», «слухає», «і виконує те, що в ньому написано», відповідає розкриттю книги Даниїла в «час кінця».

А ти, о Даниїле, сховай ці слова й запечатай книгу аж до часу кінця: багато хто бігатиме туди й сюди, і примножиться знання. Даниїла 12:4.

"Багато", які "біжать туди й сюди" (що означає вивчення Божого Слова), роблять це в "час кінця", коли "слова", які були "зачинені" в "книзі" Даниїла, розпечатуються. Але є інший клас дів, які біжать туди й сюди, відразу після недільного закону у Сполучених Штатах.

Ось, настають дні, — говорить Господь Бог, — що Я пошлю голод на землю: не голод на хліб і не спрагу на воду, але — на слухання слів Господніх. І будуть блукати від моря до моря, і від півночі аж до сходу, бігатимуть туди й сюди, шукаючи слово Господнє, та не знайдуть його. Того дня зомліють від спраги вродливі діви та юнаки. Ті, що клянуться провинною Самарії й кажуть: «Живий твій бог, Дане!» та: «Жива дорога Вірсавії!», — вони впадуть і більше не встануть. Амос 8:11-14.

Гріх Самарії був гріхом, представленим Ахавом і Єзавеллю: Ахав уособлює Сполучені Штати, а Єзавель — Католицьку церкву. Єзавель, Ахав і лжепророки під час протистояння з Іллею на горі Кармел символізують недільний закон. Під час того протистояння були дві групи нечестивих пророків: пророки Ваала і жерці гаю. Ваал був одним із богів, яких шанували; інше божество, якому поклонялися в гаях, — Ашторет. Ваал був чоловічим божеством, а Ашторет — жіночим. Разом чоловіче божество уособлює державу, а жіноче — церкву.

Бога, поставленого в Дані, звів перший цар Самарії Єровоам, який спорудив золотого тельця і у Вефілі, і в Дані. Вефіль означає «дім Божий», а Дан — «суд», і разом вони уособлюють поєднання церкви й держави, що відбувається у Сполучених Штатах напередодні запровадження обов'язкового дотримання неділі. Ці два золоті тельці були представлені золотим тельцем Аарона.

Телець є звіром, а золота статуя — образом, тож золотий телець Аарона, а також два золоті тельці Єровоама представляють поєднання церкви й держави, що відбувається незадовго до примусового запровадження недільного закону у Сполучених Штатах. У випадку з Єровоамом два міста слугують другим свідченням символізму поєднання церкви й держави, яке в книзі Об'явлення визначено як образ звіра.

Звичай Беер-Шеви відображає завіт Авраама. Перша згадка імені «Беер-Шева» є в книзі Буття, у двадцять першому розділі, і це той уривок, який апостол Павло використовує, щоб протистояти тим, хто в його часи стверджував, що для спасіння потрібно дотримуватися обрядових законів і обрізання. Павло використовує уривок, у якому міститься перша згадка про Беер-Шеву. Він використовує ту історію, щоб розглянути два різні й протилежні завіти в одній і тій самій оповіді. Павло використовує сина рабині (Ізмаїла), щоб представити завіт, заснований на людській силі, і протиставляє Ізмаїла Ісакові, якого він використовує для представлення завіту, заснованого на Божій силі. Цей біблійний уривок — перша згадка про Беер-Шеву, а пізніше в історії Павло використовує ту історію, щоб описати ситуацію зі своєї особистої історії, яка була проілюстрована в біблійній історії. Павло вірив і навчав, що біблійна історія повторюється.

Хоча Павло використовує цей уривок із 21-го розділу Буття, щоб проілюструвати два протилежні завіти, в самому уривку йдеться про два завіти, які Бог уклав з Авраамом, але це

не ті два завіти, які Павло виводить із цієї історії. В уривку Бог знову пообіцяв виконати Свою обітницю — зробити Авраама батьком багатьох народів через Ісака, а також пообіцяв, що зробить Ізмаїла батьком великого народу. Один уривок Писання, чотири завіти згадано — і це перша згадка Беер-Шеви в Писанні.

Тому вона сказала Авраамові: Вижени цю рабиню та її сина, бо син цієї рабині не буде спадкоємцем разом із моїм сином, із Ісаком. І ця річ була дуже прикрою в очах Авраама через його сина. І сказав Бог Авраамові: Нехай не буде прикро в очах твоїх через хлопця та через твою рабиню; у всьому, що сказала тобі Сара, послухайся її голосу, бо в Ісаку назветься твоє потомство. А й від сина рабині Я вчиню народ, бо він твоє потомство. І встав Авраам рано вранці, і взяв хліб та міх з водою, і дав їх Агарі, поклавши їй на плече, і дав також їй дитину, та й відпустив її; і вона пішла та блукала в пустелі Беер-Шеви. Буття 21:10-14.

Беер-Шева символізує заповіт Авраама. У тому самому розділі Авраам також уклав заповіт з Авімелехом.

І сталося того часу, що Авімелех і Фіхол, начальник його війська, сказали Авраамові, кажучи: Бог із тобою в усьому, що ти робиш. Отож поклянися мені тут Богом, що не вчинятимеш підступно ні зі мною, ні з моїм сином, ні з сином мого сина, але за тією милістю, яку я виявив до тебе, так учиниш і ти зі мною та з землею, де ти перебував прибульцем. І Авраам сказав: Поклянуся.

І докорив Авраам Авімелехові через криницю з водою, яку слуги Авімелеха силоміць відняли. І сказав Авімелех: Я не знаю, хто це зробив; та й ти мені не сказав, і не чув я про це, тільки сьогодні.

І Авраам узяв овець та волів і дав їх Авімелехові; і вони обидва уклали заповіт. І Авраам поставив окремо сім ягниць з отари. І сказав Авімелех Авраамові: Що означають ці сім ягниць, які ти поставив окремо?

І сказав: Оці сім ярок візьмеш із руки моєї, щоб були вони мені за свідка, що я викопав цю криницю. Тому він назвав те місце Беер-Шева, бо там присягнули обидва. Так вони уклали заповіт у Беер-Шеві; потім Авімелех і Піхол, головний начальник його війська, встали й повернулися до землі філістимлян. І Авраам насадив гай у Беер-Шеві та там призвав ім'я Господа, вічного Бога.

І Авраам перебував у землі філістимлян багато днів. Буття 21:22-34.

Беер-Шева є символом Божого заповіту з Авраамом. У Біблії засвідчено кілька історій заповіту, що пов'язують Беер-Шеву із заповітом Авраама. «Beer» означає «криниця», а «sheba» — «сім». Sheba — це те саме єврейське слово, яке перекладається як «сім разів», що Вільям Міллер правильно зрозумів як представлення пророцтва про дві тисячі п'ятсот двадцять років у двадцять шостому розділі книги Левит. Це було найперше «пророцтво про час», яке він відкрив, і це була перша основоположна істина, відкинута в 1863 році. В уривку, де слово «sheba» перекладено як «сім разів» у чотирьох різних віршах, Боже покарання, представлене «сім разів», називається «спір мого заповіту».

Тоді й Я також ходитиму супроти вас і покараю вас ще в сім разів за ваші гріхи. І наведу на вас меч, що помститься за порушення Мого заповіту; і коли ви зберетеся у своїх містах, Я пошлю серед вас моровицю, і ви будете віддані в руки ворога. Левіт 26:24, 25.

Слово, яке перекладають як «сім разів» і яке виражає «спір» Божого заповіту в Левиті 26, — це те саме «шеба», що міститься в назві Беер-Шева; воно також двічі перекладене в книзі Даниїла: один раз як «клятва», записана в законі Мойсея, і один раз як «прокляття». І «клятва», і «прокляття» перекладені зі слова «шеба», бо воно означає не лише «сім», а й включає поняття заповіту або «клятви», порушення яких породжує «прокляття».

Так, увесь Ізраїль переступив Твій закон, відступивши, щоб не слухатися Твого голосу; тому на нас пролилися прокляття та клятва, написана в Законі Мойсея, раба Божого, бо ми згрішили проти Нього. Даниїла 9:11.

Слово «sheba», або «сім», яке позначало сім ягнят, принесених біля криниці в Беер-Шеві, символізує завіт. І Божий завіт, або Його клятва, стверджує, що слухняні живуть, а неслухняні помирають.

Беер-Шева символізує завіт, який представлений вірою Авраама. Тож, коли "вродливі діви" восьмого розділу Амоса, які також є "нерозумними дівами" двадцять п'ятого розділу Матвія, які також є "нечестивими" дванадцятого розділу Даниїла, клянуться "гріхом Самарії", вони присягають на вірність знакові Єзавелі (папству), яка вчинила блуд з Ахавом (Організацією Об'єднаних Націй) і панує над образом звіра (Сполученими Штатами).

Коли ті самі «чисті діви» кажуть: «Живий твій бог, о Дане», вони поклоняються золотому зображенню тельця, про що свідчать два свідки (Аарон і Єровоам). Золотий телець є образом звіра, що є поєднанням церкви та держави.

Коли ті самі діви стверджують, що «manner» Беер-Шеви «liveth», слово «manner» означає «way». Це те саме слово, яким позначено «шляхи» «стародавніх стежок» у Єремії 6:16. Ті діви кажуть, що, хоча вони вклонилися образу звіра й прийняли знак його влади, вони все ще діти Авраама. Вони гарячково бігають туди-сюди в Божому Слові, шукаючи вістку, представлену «сходом», «північчю» та «від моря до моря», і все ще називають себе Адвентистами сьомого дня, але вже запізно.

Але вісті зі сходу й півночі стривожать його; тому він вирушить у великій люті, щоб нищити й цілковито погубити багатьох. І поставить намети свого палацу між морями на славній святій горі; але прийде кінець йому, і ніхто йому не допоможе. Даниїла 11:44, 45.

Ті дівиці шукають послання цих двох попередніх віршів. Остаточне попереджувальне послання, яке було розпечатане в час кінця у 1989 році, коли, як описано в Даниїла 11:40, "країни", що представляли колишній Радянський Союз, були зметені папством і Сполученими Штатами, визначає остаточне піднесення та падіння папства. У цих двох віршах послання, представлене сходом і північчю, розлютовує царя півночі (папу), і починаються остаточні переслідування, і це закінчується у вірші сорок п'ятому, коли

папство встановлює "скинії", що походить від єврейського слова, яке означає "намет" (намет — символ церкви), але це "скинія" його "палацу", що представляє державу. Місце, де він ставить намет, який представляє поєднання церкви й держави, або, як Іван називає це в Об'явленні, образ звіра, — це "між морями", у множині. Прекрасні дівиці шукають остаточне попереджувальне послання, представлене у віршах сорок четвертому й сорок п'ятому одинадцятого розділу Даниїла, а в наступному ж вірші Михайло постає, і випробувальний час закривається. І в той час Амос 8:14 каже, що прекрасні дівиці "упадуть і вже ніколи не встануть".

Коли чисті діви заявляють, що є адвентистами сьомого дня, саме тоді, коли вони поклоняються образу звіра, їх Іван зображує як юдеїв, які кажуть, що вони юдеї, але ними не є. Вони твердять, що є дітьми Авраама, але лжуть.

Ось, Я вчиню так, що ті із синагоги сатани, які кажуть, що вони юдеї, а ними не є, але брешуть; ось, Я вчиню, щоб вони прийшли й поклонилися перед ногами твоїми, і щоб пізнали, що Я полюбив тебе. Об'явлення 3:9.

Вони прийняли знак папства і тим самим прийняли його характер. Вони називають себе юдеями або називають себе адвентистами, що дотримуються суботи, але при цьому мають характер папи, який, серед іншого, сидить "у храмі Божому". Вони називають себе адвентистами або заявляють, що перебувають у храмі адвентистів, але вони не більше адвентисти, ніж папа є християнином.

Ті, що бігають "туди й сюди", шукаючи "слово Господнє", — це не "мудрі", згадані в книзі Даниїла, — але їх названо "дівами". Очевидно, що ті, хто в цих віршах блукають, голодують і вмирають від спраги, не "розуміють" "слів Господніх", бо саме цього вони й шукають у цих віршах. Слово Господнє, яке відкривається безпосередньо перед закриттям часу випробування, — це Одкровення Ісуса Христа, а нерозумні, нечестиві або "вродливі діви" — це ті, хто не зрозумів примноження знання з книги Даниїла. Вони не мали потрібної олії, щоб піти на весілля, як навчає Матвій.

Той «голод» — це закінчення випробувального часу. «Діви» Амоса, які у віршах шукають хліба (Слова Божого) і води (Святого Духа), — це «нечестиві» Даниїла, що не «розуміють». Вони — «нерозумні діви» у Матвія, які шукають Святого Духа, що разом, на підставі трьох свідків, визначає тих, хто усвідомлює, що їхня можливість приготуватися до шлюбу минула і що в них немає одягу, щоб піти на весілля, бо вони відмовилися «слухати» особливе послання, яке нині розкривається. Від часу, коли особливе послання розкривається, і до закінчення випробувального часу — це час останнього поклику до спасіння. Увійти в той час непередготовленим — означає приготуватися почути слова: «Запізно!».

Є світ, що лежить у злі, в облуді та омани, в самій тіні смерті,— спить, спить. Хто переживає муки душі, щоб їх розбудити? Який голос може до них дійти? Мою думку було перенесено в майбутнє, коли буде подано сигнал. «Ось Жених гряде; виходьте назустріч йому». Але дехто зволікатиме, щоб придбати олію для поповнення своїх ламп, і запізно вони виявлять, що характер, який представляє олія, не передається. Рев'ю та

Геральд, 11 лютого 1896 р.

Пророча лінія, представлена притчею про десять дів, використовує олію як символ характеру, але «золотий елей» і «святий елей» також символізують послання «Духа Божого».

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцеві. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий елей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому», ті, хто не прийняли святого елею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей елей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Бога розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий елей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. Review and Herald, 20 липня 1897 р.

Ті, хто бігають «туди й сюди» в книзі Амоса, доповнюють свідчення, яке ідентифікує групу адвентистів сьомого дня, що відкидають свій обов'язок «розуміти» особливе послання з книги Об'явлення, яке розпечатується, коли «час близький».

Ми нині живемо в украй небезпечний час, і ніхто з нас не повинен зволікати з приготуванням до приходу Христа. Нехай ніхто не наслідує приклад нерозумних дів і не думає, що буде безпечно чекати до настання кризи, перш ніж сформувати характер, здатний вистояти в той час. Буде запізно шукати праведності Христа, коли гостей покличуть і будуть оглядати. Тепер час зодягнутися в праведність Христа — у весільну одягу, яка дасть вам змогу ввійти на весільну вечерю Агнца. У притчі нерозумні діви показані такими, що благали про олію, і не отримали її на своє прохання. Це символізує тих, хто не приготувався, розвиваючи характер, здатний вистояти в час кризи. Наче вони йдуть до своїх ближніх і кажуть: «Дай мені свій характер, або я загину». Ті, що були мудрі, не могли передати свою олію для миготливих світильників нерозумних дів. Характер не передається. Його не купиш і не продаси; його потрібно здобути. Господь дав кожній людині можливість набути праведного характеру протягом часу випробування; але Він не передбачив способу, за допомогою якого одна людина могла б передати іншій той характер, який вона сформувала, проходячи через тяжкі досвіди, навчаючись уроків у великого Вчителя, щоб могла виявляти терпіння під час випробувань і виявляти віру так, щоб зрушувати гори неможливого. Неможливо передати пахощі любові — дати іншому лагідність, такт і наполегливість. Неможливо,

щоб одне людське серце влило в інше любов до Бога й людей.

Та настає день, і він уже близько, коли кожна грань характеру буде виявлена особливими спокусами. Ті, хто залишаться вірними принципам, хто збережуть віру до кінця, будуть тими, хто в попередні години свого випробного часу виявилися вірними під час випробувань і перевірок і сформували характери за подобою Христа. Це будуть ті, хто плекали близьке спілкування з Христом, хто через Його мудрість і благодать стали причасниками Божественної природи. Але жодна людина не може дати іншій відданість серця та шляхетні якості розуму й доповнити її нестачі моральною силою. Кожен із нас може зробити багато для інших, подаючи людям хриstopодібний приклад, впливаючи на них так, щоб вони йшли до Христа по праведність, без якої не зможуть устояти на суді. Люди повинні з молитвою роздумувати над важливою справою формування характеру й вибудовувати свої характери за Божественним зразком.
Наставник молоді, 16 січня 1896 р.